
דו"ח

אי סדרים הקשורים לחלוקת "כספי מרור" & ניהול הרכוש של יתומי השואה על ידי האפוטרופוסים

בשנת 2000 הכירו ממשלת הולנד ומוסדות הפיננסים – לאחר משא ומתן ארוך עם הארגונים היהודיים – באחריותם, ושילמו סכום חד פעמי בסך 764 מיליון גולדן (כ-348 מיליון יורו) הידוע בשם "כספי מרור" לקהילה היהודית בהולנד. זאת כהכרה בחסרים של החזר הזכויות ליהודים לאחר מלחמת העולם השנייה.

ארבע דוגמאות של אי סדרים מיני רבים

- א. ברוב המכריע של המקרים יתומי השואה לא קיבלו החזר זכויותיהם במלואם, בהגיעם לגיל הבגרות.
 - ב. קיימים הבדלים משמעותיים בין סכומי ההעברה מקרן SMO בהולנד לבין תקבולי הקרן SPI בישראל.
 - ג. הפרשים משמעותיים ביתרות של עמותת גג שתפקידה לחלק את כספי "מרור" (SCMI) בישראל ובין תקבולי העמותות של יוצאי הולנד הפועלות בישראל.
 - ד. הפרש משמעותי ביתרה של קרנות התביעה בהולנד ובין תקבולי הקרן SPI בישראל.
- ניתן לראות את כל המסמכים [בארכיון האישי שלי](#).

פיליפ סטאל

03/03/2019

philip@staal.bz

<https://www.staal.bz>

1. הקדמה

השבת כספי מלחמת העולם השנייה ליהודים בהולנד

רצח היהודים בשואה הוא האסון הגדול ביותר שפקד את העם היהודי. הנאצים רצו להשמידם כפתרון הסופי לשאלת היהודים. הם היו צריכים להיעלם, אבל לא מה שבבעלותם. השוד שבוצע נגד יהודים בהולנד היה מוחלט וכלל: אזרחים, עמותות וחברות שבהן מילאו היהודים תפקיד חשוב.

בשנת 2000 הכירו ממשלת הולנד והמוסדות הפיננסיים – לאחר משא ומתן ארוך עם הארגונים היהודיים – באחריותם ושילמו סכום חד פעמי בסך 764 מיליון גולדן (כ-348 מיליון יורו) הידוע בשם "כספי מרור" לקהילה היהודית בהולנד וזאת כהכרה בחסרים של החזר הזכויות ליהודים לאחר השואה.

הוסכם, על ידי נציגות יהודי הולנד, כי 82% מסכום זה יחולק לניצולי השואה שגרו בזמן המלחמה בהולנד או לצאצאיהם באם ניצול השואה נפטר בינתיים, ו-18% יחולק לעמותות היהודים בהולנד ועמותות של יוצאי הולנד בישראל (להלן: הקולקטיביות).

עוד הוסכם שכספים המיועדים למטרות קולקטיביות יחולקו חלק בהולנד (74%) וחלק בארץ (26%). מקורם של כספי מרור משני ערוצים: (1) ממשלת הולנד; (2) מוסדות הפיננסיים – בנקים, חברות הביטוח, ובורסה לניירות ערך. משרד האוצר ההולנדי דרש לשמור על הפרדה מלאה בין שני ערוצים אלה. לכך הוקמו שתי עמותות גג לחלוקת כספי מרור והן:

1. עמותת כספי מרור שמקורם ממשלת הולנד (להלן: SMO) לחלוקת כספי הממשלה.
2. עמותת כספי מרור שמקורם ממוסדות פיננסיים פרטיים (להלן: SIM).

תופעה מלחמתית שהייתה מקובלת במשך מאות שנים: שדירת המנוצחים על-ידי שכירי החרב של המנצחים. בשנת 1907 חל שינוי מהותי המאופיין בנוסח מתוקן של החוקים והמנהגים של מלחמות על קרקעות – (LCWL) Laws and Customs of Wars on Land – שהוכנסו בוועידת השלום הראשונה של האג ב-1899. ה-LCWL, שהיה תקף במהלך מלחמת העולם השנייה, היה חתום גם על ידי גרמניה.

לכן, שוד היהודים בידי הכובש הגרמני לא התרחש באלימות אלא בסדרת תקנות. למעשה, האוכלוסייה היהודית באירופה הוכרזה מחוץ לחוק.

החזרת הזכויות לאחר המלחמה התבססה על צווים מלכותיים שהוכנו על ידי ממשלת הולנד בגלות. המטרה העיקרית של הגזרות: שחזרה הכלכלי של הולנד. שיקום קורבנות היהודים של הטרור הגרמני לא היה בראש סדר העדיפויות. ממשלת הולנד לא הרגישה אחראית לפעולותיו של הכובש.

עם ידיעה ושיתוף פעולה של ממשלת הולנד והמוסדות הפיננסיים, הביאו להם צווים אלה סכומים נוספים, לא מבוטלים, למשאבים הכלכליים שבאו במישרין או בעקיפין מהשיטה השיטתית של שחזור זכויות לאחר המלחמה. אחרי השואה, היהודים היו צריכים להילחם כדי להחזיר את רכושם החומרי. אבל המאבק המריר והרגשי ביותר היה זה ששייב את ילדיהם.

ממאי 1945 עד שנות ה-70 של המאה הקודמת נמשך התהליך להחזרת זכויות היהודים, והיה רחוק מלהיות צודק ומושלם.

בקיץ 1995 סוגיית הרכוש היהודי הפכה לפתע להיות אינטרס של התקשורת והפוליטיקה. במרץ 1997 הזמינה ממשלת הולנד מחקר על השבת הזכויות לאחר השואה. כמעט כל המוסדות הפיננסיים בהולנד היו תחת חקירה.

בתחילת שנת 2000 המסקנות וההמלצות של [ועדת ואן קמנאדה](#) הפכו להיות זמינות עבור הקהל הרחב. להפתעת הרבה גיליתי שהארגונים היהודיים, כמו "בעזרת הילד" ו"חברת הלוויה היהודית", לא נחקרו. שני הארגונים הללו לא נתנו לחוקרים של ממשלת הולנד גישה לארכיון שלהם. טענתם הייתה: לכם יש רק מנדט לחקור ארגונים פיננסיים ואנחנו לא ארגון פיננסי. לכן איש לא הסתכל על ניהול הנכסים של 1,363 יתומי יהודים השואה על ידי האפוטרופוסים שלהם. החלטתי לחקור זאת בעצמי כדי לקבל תשובה על שלושת השאלות הבאות:

1. האם האפוטרופוסים של יתומי השואה קיבלו את הירושה במלואה? למרבה הצער, התשובה היא שלילית.
2. האם האפוטרופוסים ניהלו את נכסי היתומים היטב? למרבה הצער, התשובה היא שלילית.
3. האם יתומי השואה קיבלו את ירושת הוריהם במלואה כשהגיעו לגיל הבגרות? למרבה הצער, התשובה היא שלילית.

את הרקע ההיסטורי לשוד הנכסים של היהודים אפשר לחלק לארבע תקופות:

1. שוד היהודים בזמן מלחמת העולם השנייה (1940-1945);
2. החזר זכויות היהודים לאחר המלחמה (1945-1970);
3. השבת כספי מרור בשנת 2000 כהכרה של ממשלת הולנד ומוסדות הפיננסים, שהחזר הזכויות ליהודים לאחר מלחמת העולם השנייה לא היה במלואו;
4. חלוקת כספי מרור מאז חודש דצמבר 2000.

2. משא ומתן בסוף המאה הקודמת

א. כללי

הבסיס למשא ומתן היה: הסכומים הנמצאים, ללא-עוררין, שלא בצדק, בסוף המאה הקודמת עדיין בממשלה ובמוסדות הפיננסים, חייבים לחזור לניצולי השואה.

ב. משא ומתן בן יתומי השואה והאפוטרופוסים של היתומים

משא-ומתן לא היה אפשרי משום שב-2004 נעלמו האפוטרופוסים של יתומי השואה מכך ש-JMW – המשרד לעבודה סוציאלית ליהודים בהולנד – [השתמש בחוק ההתיישנות](#) (עמוד 23, סעיף 5.28) בדיון בבית משפט. לאחר הגשת [דו"ח המחקר](#) שלי, JMW העלים את האפוטרופוסים באמצעות מיזוג משפטי, ובכך קיבלה JMW כ-10 מיליון יורו, את נכסי האפוטרופוסים של יתומי השואה.

ג. משא ומתן עם ממשלת הולנד

ינואר 2000: [ועדת ואן קמאנדה](#) (עמוד 8, סעיף 16) הציעה לממשלה לאפשר החזרת סכום של כ-113 מיליון בגין מגרעות במהלך החזר זכויות לאחר השואה. לאחר מספר פגישות, [הוסכם](#) להחזיר ליהודים כ-182 מיליון.

ד. משא ומתן עם חברות ביטוח

לאחר השואה שוחזרו פוליסות הביטוח במידה רבה על פי שיטת שיקום הזכויות. [ההסכם](#) נחתם ב-11/11/1999 (כ-23 מיליון).

ה. משא ומתן עם בנקים

התייעצויות בין הבנקים לבין הקהילה היהודית החלו כבר ביולי 1999. [ההסכם](#) נחתם יחד עם הבורסה לניירות ערך ביולי 2000 (כ-23 מיליון יורו).

ו. משא ומתן עם הבורסה לניירות ערך

משא ומתן זה החל בסוף מארס 2000 והיה בעל אופי שונה לחלוטין מהמו"מ הקודמים. בעקבות דו"ח ואן קמאנדה, החליטה הבורסה לניירות ערך להחזיר 8 מיליון גילדן (3.6 מיליון). [ההסכם](#) נחתם יחד עם הבנקים ביולי 2000 (כ-120 מיליון).

3. כמה דוגמאות של אי סדרים מרובים

כללי

דו"ח זה מתייחס אך ורק לזרימת כספי מרור קולקטיביים בישראל ואי סדרים בניהול הנכסים של 1,363 יתומי השואה על ידי האפוטרופוסים שלהם. לא חקרנו את זרימת כספי מרור הקולקטיביים בהולנד.

א. יתומי השואה והאפטרופוסים – דוגמה אחת לרבים

ברוב המכריע של המקרים כאשר הבעלים המקוריים של הנדל"ן הם יתומי השואה, לא שוחזרו זכויותיהם כשהגיעו לגיל הבגרות.

תפקיד השופט, בין היתר, למנות אפטרופוס לכל יתום. עד 1949 כמעט לכל יתום השואה היה אפטרופוס. החזר זכויות נדל"ן לאחר מלחמת העולם השנייה נמשכה עד 1959. מכאן נובע: (1) שברכוש יתום השואה, כי כלל, לא יכלו נדל"ן כאשר מונה לו אפטרופוס; (2) הנדל"ן נמכר, באישור האפטרופוס, לפני שהיתום הגיע לגיל הבגרות. לכן, גם אם יתומי השואה זכאיים לנדל"ן, זה אפשרי שהנדל"ן לא נרשם בספרי האפטרופוסים. כתוצאה מהמצב הזה, זה פשוט ומאד מפתה לא להחזיר נדל"ן ליתומי השואה.

כל אפטרופוס חייב להגיש דוח סופי לבית המשפט כאשר היתום הגיע לגיל הבגרות. בדו"ח זה הוא צריך לפרט את הנכסים והחובות של היתום.

מצאתי שני הסכמי מכירה בנוגע לנדל"ן: **בהסכם אחד** נמכר בית בכרוניקן (הולנד) **ובהסכם השני** נמכרו שלושה בתים באמסטרדם. ארבעת המבנים האלה היו רכושם של סבו וסבתו – שנרצחו בסוביבור – של יתום השואה סיגפריד פרונט. כמו שהסכמים אלה מראים, היתום סיגפריד פרונט היה זכאי לחלק השמיני של ההכנסות ממכירת בתים אלה. אגב, מכירת הבתים אלה הייתה הכרחית כי אחרת הבתים לא יכולים להיות מחולקים בין היורשים. לכן, לגבי מכירת ארבעת המבנים הללו, לא הייתה כל שאלה של התנהגות לא נכונה של האפטרופוסים. עם זאת, חלק השמינית מהכנסות מכירת הבתים אלה חייבים להיות בדו"ח הסופי של היתום.

למרות שהבניינים נמכרו כבר בתחילת 1953 **והדו"ח הסופי** של האפטרופוס הוא מתאריך 14/03/1956, הדוח הסופי לא מראה ההכנסות ממכירות הבתים.

כיצד יתכן שבדו"ח הסופי של האפטרופוס ("לעזרת הילד") לא מופיעות ההכנסות של הנדל"ן הללו למרות העובדות:

1. יתום המלחמה זיגפריד פרונט הוצג על ידי האפטרופוס שלו ("לעזרת הילד") במהלך מכירת הבתים;
2. המתווך נדל"ן ס. ג. אנגלסמן – חבר מועצת המנהלים של האפטרופוס ("לעזרת הילד") – העביר אחד מהבתים האלה במחיר של 140% ממכירה פומבית, ללקוח שלו;
3. המכירה אושרה על ידי נוטריון ואן האססלט – חבר דירקטוריון וגזבר של האפטרופוס ("לעזרת הילד").

שני דירקטורים של האפטרופוס – אחד היה מתווך נדל"ן והשני היה נוטריון והגזבר של "לעזרת הילד", השתתפו במכירת הבתים. הנוטריון חתם על שטר מכירה ובכך הכריז על מכירה בהתאם לחוק. הברוקר הרוויח 40 אחוזים על המכירה שלו בתוך כמה דקות. עם זאת, הבתים לא היו רשומים **בחשבון הסופי** של יתום השואה שהוכן על ידי האפטרופוס. האם זה לא דוגמה ברורה של ניגודי אינטרסים?

ב. הפרשים ביתרות של SMO ו-SPI

אנו נזכיר מטה דוגמה אחת בין רבות.

בדו"ח כספי השנתי **SMO 2004** כתוב בעמוד 20 ש-SMO העבירה ל-SPI עבור הוצאות לחלוקה כספי מרור קולקטיביים בישראל סך של € 152,143 יורו.

בעמוד 6 של הדו"ח השנתי **SPI 2004**, ניתן לקרוא ש-SPI קבלה מ-SMO סך של € 45,509. ההפרש בסך € 106,634 (€ 152,143 – € 45,509) דורש חקירה מעמיקה.

ג. הפרשים ביתרות של SCMI וארגונים ישראליים.

סך כל הסכום לחלוקת כספי מרור הקולקטיביים בישראל הוא לכל הפחות € 19 מיליון. סכום זה היה ברשותן של העמותות SMO ו-SIM (**ראה מצגת**) וחולק כדלקמן:

1. SMO: כאשר 3 KAMER של ה-SMO אישר מענק עבור פרויקטים של העמותה, העבירה SMO את הכסף ישירות לחשבון הבנק של העמותה שביקשה את המענק.
2. SIM: הועבר על ידי עמותה SIM סך כל של € 6,003,733 לחשבון של עמותה SCMI. בסוף 2002 הועבר סכום של € 4,988,215 ראה דו"ח שנתי **SIM 2003** עמודים 8 ו-11 והיתרה (€ 1,015,518) ראה דו"ח שנתי **SIM 2004**, עמוד 15.

העמותות שקבלו כספים מכספי מרור הן עמותות רשומות בישראל. חובה עליהן לשלוח את דוחותיהן הכספיים לרשם העמותות. לכן הסכומים שנתקבלו על ידי אותן העמותות חייבים להיות שקופים ולהיות כתובים אצל רשם העמותות.

ההפרש בין סך כל הסכום לחלוקה בישראל (19€ מיליון) לבין סך כל הכספים שנתקבלו על ידי העמותות הישראליות ביחד, כפי שמופיע בספרי רשם העמותות, חייב להיות נוכח בקופה של העמותות SMO ו-SCMI ביחד.

אנו נזכיר מטה את עמותת "אלה" (להלן: ELAH) כדוגמה אחת בין רבות על מנת להסביר את הבעייתיות. בדו"ח שנכתב על ידי [SCMI](#) עמוד 14, סיכום חלוקת כספים תקופה 1 עד 5 (השנים 2004 עד 2006) נאמר שלעמותת ELAH שולם סך 10,080,200 ₪. סכום זה מורכב מ-8,080,200 ₪ ועוד 2,000,000 ₪ מקדמה גלובלית. למעשה הסכום בסך 8,080,200 ₪ לא שולם ל-ELAH. סכום זה נשמר על ידי SPI/SCMI ו-SMO/SAMO לפרויקטים של ELAH שאושרו. המילה "שולם", כפי שנכתבה בעמוד 14 מטעה ואינה מדויקת. רק חלק זעיר של סכום זה (פחות ממחצית הסכום) שולם ל-ELAH באופן מעשי, כפי שניתן לראות בדו"ח השנתי של [ELAH 2004](#) עמוד 5, בדו"ח השנתי [ELAH 2005](#) עמוד 5, ובדו"ח שנתי [ELAH 2006](#) עמוד 5. היתרה שלא שולמה נשארה בחשבונות SPI/SCMI ו-SMO/SAMO ככסף שנשמר עבור ELAH לפרויקטים שאושרו. ההחלטה אם ומתי להעביר ל-ELAH את היתרה היא החלטה של SPI/SCMI ושל SMO. אך סכומים אלה אינם מופיעים – או לכל הפחות אינם מופיעים בצורה שקופה בדוחותיה של ELAH. הסכומים שעומדים כהתחייבויות של SMO לזכות ELAH מופיעים בדו"ח של [SMO 2004](#) עמודים 8 ו-25-26 כהלוואות קצרות טווח. הלוואות קצרות טווח עבור ELAH אינם מופיעים – או לכל הפחות אינם מופיעים בצורה-שקופה בדוחותיה של SPI/SCMI, עבור השנים [2004](#), [2005](#) ו-[2006](#).

היתרה בקופותיהן של SMO+SCMI חייבת להיות 19 € מיליון פחות כל הסכומים שנתקבלו נטו על ידי העמותות של יוצאי הולנד בישראל ביחד (השווה את הדיווח של SMO+SCMI עם הדיווח של רשם העמותות).

ד. הפרש ביתרה של SIM וקרנות התביעה

חלק מכספי מרור – שמקורם מחברות פרטיות (בנקים, חברות ביטוח ובורסת לניירות ערך) – מיועד לתביעות אישיות. סכום זה בסך 56.8 € מיליון (שנת 2000) חולק בין שלוש עמותות שהוקמו במיוחד למטרה זו, והם:

1. עמותת תביעות ביטוחים אישיים שואה (להלן: SIVS) 9.1 € מיליון.
2. עמותת תביעות הבנקים שואה (להלן: SIBS) 2.3 € מיליון.
3. עמותת לתביעות מבורסה לניירות ערך שואה (להלן: SIES) 45.4 € מיליון.

מטרת עמותות אלה היא לבדוק ולהחליט בקשר לתביעות אישיות.

לחלוקת כספי מרור שמקורם מחברות פרטיות, הוקמה בחודש דצמבר 2000 עמותת SIM. לכן הגיוני הדבר שבתום הטיפול/התשלום של כל התביעות, היתרות של עמותות התביעות תועברנה ל-SIM. אלא שלדידים של CJO ו-SPI זה לא נראה כרעיון טוב. הם רצו לקבוע איך לחלק כספים אלה. על מנת להגשים את מבוקשם סחטו ארגונים אלה את הקהילה היהודית בהולנד.

במהלך שנת 2003 החליטו ההנהלות של קרנות התביעה (SIVS, SIBS ו-SIES) בכל הקשור לעתודה ההכרחית של היתרות. התברר שסך היתרות של שלושת הקרנות הגיע ל 50.75 מיליון יורו. CJO ו-SPI החליטו לתת 39 מיליון יורו לקופה של SIM לחלוקה. הסכום שנותר 11.75 מיליון יורו יועד למטרות קולקטיביות בלבד, על פי החלטתם של CJO ו-SPI (ראה דו"ח שנתי [2003 של SIM](#), דף 3).

בשנת 2003 העבירו קרנות התביעה סכום של 7.4 € מיליון לחשבון של SIM במטרה להעביר סכום זה לעמותות למען מטרות קולקטיביות (COM ו-SCMI). (ראה דו"ח שנתי של [SIM שנת 2003](#)) עמוד 7 סעיף התחייבויות לטווח קצר. אם כן, נשארה יתרה של 4.35 € מיליון (7.4 – 11.75). סכום זה אינו מופיע – על כל פנים לא בצורה שקופה – בדו"חות השנתיים של SIM.

את הכספים המיועדים למטרות קולקטיביות יש לחלק בחלקם בהולנד (74%) ובחלקם בארץ (26%). הווה אומר שמתוך 4.35 מיליון יורו הנזכרים לעיל 26% או 1.13 € מיליון מיועד לישראל. זאת על פי החלטתם של CJO ו-SPI. אלא שבדו"חות של SPI עבור [שנת 2003](#) בעמוד 6 ובדו"ח SPI עבור [שנת 2004](#) עמוד 6, סכום זה אינו מופיע – על כל פנים לא באופן-שקוף. הסכום של 1.13 € מיליון המיועדים לישראל, גם אין מופיע – או לכל הפחות אינו מופיעים בצורה-שקופה – בדוחותיה של SCMI עבור השנים [2003](#) ו/או [2004](#).

מסקנה

כל הדוגמאות בדו"ח זה מראים (לכאורה) על ניגודי אינטרסים ברורים.

4. קיצורים בשימוש

CJO	העמותה המרכזית להתייעצות של יהודי הולנד.
COM	העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 24 בנובמבר 2004. תפקידה הוא לאשר או לא לאשר בקשות מענק עבור פרויקטים של עמותות הולנדיות מכספי מרור שמקורם ממוסדות פיננסיים פרטיים (בנקים, חברות הביטוח, ובורסה לניירות ערך). עמותת SIM העבירה את חלקת הקולקטיבי המיועד להולנד לחשבון בנק של COM.
ELAH	העמותה רשומה בישראל והוקמה ביום 27 ביולי 1984 במטרה להגיש סיוע נפשי וחברתי לניצולי שואה יוצאי הולנד ולבני משפחותיהם.
JMW	המשרד לעבודה סוציאלית ליהודים בהולנד.
KAMER 1	נוסדה על ידי SMO ביום 1 בדצמבר 2000. תפקידה לחלק את כספי מרור לניצולי שואה או לצאצאיהם באם ניצול השואה נפטר בינתיים. מועצת המנהלים של KAMER 1 מונתה על ידי SMO ו-SIM ביחד.
KAMER 2	נוסדה על ידי SMO ביום 15 באפריל 2003. תפקידה לאשר או לא לאשר בקשות מענק עבור פרויקטים של עמותות הולנדיות מכספי מרור שמקורם ממשלת הולנד. כאשר KAMER 2 אישרה את מענק העבירה SMO את הכסף ישירות לחשבון הבנק של העמותה שביקשה את המענק. למטרות קולקטיביות ה-SMO תעסוק במבחן שולי בלבד.
KAMER 3	נוסדה על ידי SMO ביום 15 באפריל 2003. תפקידה לאשר או לא לאשר בקשות מענק עבור פרויקטים של עמותות ישראליות מכספי מרור שמקורם ממשלת הולנד. כאשר KAMER 3 אישרה את מענק, העבירה SMO את הכסף ישירות לחשבון הבנק של העמותה שביקשה את המענק. למטרות קולקטיביות ה-SMO תעסוק במבחן שולי בלבד. מועצת המנהלים של KAMER 3 ומועצת המנהלים של SPI וגם מועצת המנהלים של SCMI הם אותם האנשים.
SAMO	ראה SMO
SCMI	העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 18 באוקטובר 2001. תפקידה לאשר או לא לאשר בקשות מענק עבור פרויקטים של עמותות ישראליות מכספי מרור שמקורם ממוסדות פיננסיים פרטיים. מועצת המנהלים של SCMI ומועצת המנהלים של SPI וגם מועצת המנהלים של KAMER 3 הם אותם האנשים.
SIBS	העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 11 במרץ 2002. חלק ממשא ומתן עם הבנקים כלל העמדת סכום של 5 מיליון גילדן (כ-2.3 € מיליון) על ידי האיגוד לתשלומים אישיים לזכאים על בסיס תביעות אישיות. תביעות אישיות לפי משמעות ההסכם שנחתם. העמותה SIBS הוסמכה לחקור ולשלם את התביעות האישיות.
SIES	העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 22 בנובמבר 2001. חלק ממשא ומתן עם הבורסה לניירות ערך כלל העמדת סכום של 100 מיליון גילדן (כ-45.4 € מיליון) על ידי האיגוד לתשלומים אישיים לזכאים על בסיס תביעות אישיות לפי משמעות ההסכם שנחתם. העמותה SIES הוסמכה לחקור ולשלם את תביעות אישיות.
SIM	העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 1 בדצמבר 2000. מועצת המנהלים החליטה בישיבתה מיום 8 בדצמבר 2015 לפזר את העמותה. תפקידה לחלק את כספי מרור שמקורם ממוסדות פיננסיים פרטיים (בנקים, חברות הביטוח, ובורסה לניירות ערך). עמותת SIM העבירה את חלקה הקולקטיבי המיועד לישראל (סה"כ € 6,003,733) לחשבון SCMI. ראה דו"ח שנתי SIM 2003 , עמודים 8 ו-11 (סך של € 4,988,215) וראה דו"ח שנתי SIM 2004 , עמוד 15 (€ 1,015,518).

<p>העמותה רשומה בהולנד. העמותה נוסדה ביום 22 בנובמבר 1999. חלק ממשא ומתן עם חברות הביטוח כלל העמדת סכום של 20 מיליון גילדן (כ-9.1 מיליון €) על ידי האיגוד לתשלומים אישיים לזכאים על בסיס פוליסות ביטוח חיים שלא שולמו לאחר מלחמת העולם השנייה. העמותה SIVS הוסמכה לחקור ולשלם את הפוליסות שלא שולמו.</p>	SIVS
<p>העמותה רשומה בהולנד ונוסדה ביום 1 בדצמבר 2000. העמותה נחשבת כמפורקת החל מיום 1 בינואר 2005. מיום 1 בינואר 2005 הועברו הנכסים וההתחייבויות של SMO ל-SAMO. תפקידה לחלק את כספי מרור שמקורם ממשלת הולנד. כאשר KAMER 3 של ה-SMO אישרה מענק עבור פרויקטים של העמותה, העבירה SMO את הכסף ישירות לחשבון הבנק של העמותה שביקשה את המענק. למטרות קולקטיביות ה-SMO תעסוק במבחן שולי בלבד.</p>	SMO
<p>ביום 26 במאי 1999 הייתה ישיבה במשרדה של ELAH בתל אביב עם נציגים של כמה מהעמותות של יוצאי הולנד בישראל. בישיבה זו נוסד ארגון-גג המיצג את כל יוצאי הולנד בישראל. עוד הוחלט שכל עמותה הולנדית בישראל רשאית למנות נציג אחד למועצת המנהלים של SPI. הארגון SPI נרשם ברשם העמותות בישראל ביום 17 ביולי 2000. עמותת SPI קיבלה מנדט מ-SMO להיות המשרד המבצע של חלוקת כספי מרור קולקטיביים בישראל. אי לכך העביר ה-SMO מפעם לפעם כסף ל-SPI עבור הוצאות עלות חלוקת כספי מרור. מועצת המנהלים של SPI ומועצת המנהלים של SCMI וגם מועצת המנהלים של KAMER 3 הם אותם האנשים.</p>	SPI

[פיליפ סטאל](https://www.staal.bz)

28/02/2019

<https://www.staal.bz>